

OUDER WESTLAND

In deze rubriek wordt teruggeblikt op een historische periode of gebeurtenis in Westland.

Hij heet dan wel Prins maar zou net zo goed de koning van het Naaldwijkse midden- en kleinbedrijf kunnen worden genoemd. Zonder zijn kinderen te beledigen, winkelcentrum De Tuinen is ook wel zijn kindje. Gerrit Prins (69) blikt terug. En vooruit.

▲ Gerrit Prins, Naaldwijkse ondernemer en 'vader' van De Tuinen: „Het is er aangenaam en ook het assortiment is breed, al zie ik wel enkele winkels waarvan ik denk: Moeten die er ook zijn?” FOTO THIERRY SCHUT

▲ Als overdekt winkelcentrum is De Tuinen uitermate geschikt voor acties en demonstraties. ARCHIEFFOTO

‘Een leegstandsverbod, snel’

Rien van den Anker

Gerrit Prins is een grage prater, heeft een druk werkleven en waarschijnlijk nog drukker bestuurlijk leven achter de rug. In zijn vroegere bedrijf Expert Koppenol gaat hij vriendelijk zitten met zo'n blik van 'Kom maar op'. Waarna hij toch zelf begint: „Al in 1989 was duidelijk dat er iets met het Naaldwijkse centrum moest gebeuren.”

Uiteindelijk ging het nieuwe overdekte winkelcentrum De Tuinen op 12 november 1998 open. Twee keer werd de opening uitgesteld, eerst was het nog niet klaar, daarna was er wateroverlast. „Iedereen blij”, lacht hij, „ook critici.” Licht ironisch vertelt hij dat omwonende winkeliers zich inmiddels hadden geschikt en er een behoorlijk pensioenpotje aan hadden overgehouden.

De forse reconstructie van het winkelcentrum begon toen er nabij Patijnenburg ruimte vrij kwam door het vertrek van transporteur Van Daalen. Al snel was er een projectontwikkelaar die plannen liet zien van het Nieuwe Winkelen. Overdekt, met garage, alles in de buurt. Van pak melk tot maatpak, van wasmiddel tot vaatwasser. In een mum van tijd waren er zo'n 200 geïnteresseerden en maar plek voor zo'n 50 winkels.

„Achteraf was het een gouden greep dat we toen met de Naaldwijkse winkeliersvereniging een branchecommissie hebben gevormd die een soort ballotage uitvoerde. We

hebben zelfs winkels geweigerd omdat we vonden dat ze niet pasten.” Hij fluistert, bijna geheimzinnig: „Weet je dat we zelfs een afspraak met Vroom&Dreesmann konden maken dat zij de kelder moesten volstorten als zij eerder dan 12 jaar zouden vertrekken.”

Domineren

Prins vouwt een papier open, toont een plattegrond met in kleurtjes de verschillende soorten winkels. Naast een super, de Konmar, ook een vershoek met bakker en slager.

Van meet af was het plan om het winkelcentrum te domineren met

lokale ondernemers, aangevuld met ketenzaken van bekende namen. Prins roemt achteraf de samenwerking tussen ontwikkelaar, gemeente en winkeliersvereniging. „Als we toen niet hadden doorgezet hadden we het verloren van Rijswijk en Maassluis. En 's-Gravenzande stond ook klaar, maar durfde niet.”

„Ook toen al zagen alle partijen in dat De Tuinen niet op zichzelf staat maar een onderdeel is van de '8' van Naaldwijk. Dat is het winkelwandelronde van het Wilhelminaplein, langs de Rembrandtstraat, de Molenstraat en de Herenstraat en De Tuinen.” Daarom, zo vertelt hij, moest

Zonder die straten geen Tuinen, zonder De Tuinen geen levendig winkelcentrum

—Gerrit Prins

de projectontwikkelaar ook eerst een half miljoen gulden betalen ter verbetering van dat winkelronde. „Zonder die straten geen Tuinen, zonder De Tuinen geen levendig winkelcentrum.”

Konmar

Natuurlijk, zo weet ook Prins, is alles niet zo gelopen zoals de plannenmakers hadden gedacht, maar er gebeurde veel buiten hun schuld. Hij noemt het vertrek van de Konmar dat kon worden opgevuld door onder meer C&A. Dat stukje geluk speelde ook mee toen, na het V&D-faillissement, Dirk als super binnenkwam en Bristol in de kelder ging zitten. Dan kritisch: „Maar er zal wel iets moeten gebeuren met de tijden waarop die super open is en de rest van de winkels niet.”

Als een echte shopper loopt Prins graag in De Tuinen. „Het is er aangenaam en ook het assortiment is breed, al zie ik wel enkele winkels waarvan ik denk: Moeten die er ook zijn?”

Van leegstand zoals een paar jaar geleden is geen sprake meer. „Toch zou je weer zo'n branchecommissie moeten instellen, zodat je met onafhankelijke deskundigen sturing kan geven aan het assortiment.”

Meer zorgen maakt hij zich over die '8' van Naaldwijk en noemt daarbij vooral de Molenstraat. Daar staat een pand vele jaren leeg en het is niet het enige. „De gemeente zou echt krachtadiger moeten optreden, moet snel met een leegstandsverbod komen.”

GESCHIEDENIS

Aanvankelijk was er veel verzet

In de jaren negentig van de vorige eeuw rommelde het in wat nu Naaldwijk Winkelrijk heet. Er zou een immens winkelcentrum komen, de kleine middenstander zou een trieste dood sterven. Onrust, vooral ook bij winkeliers die met hun pand moesten verdwijnen.

Volgens de verhalen was er maandenlang een pijnlijk pokerspel. Waarbij het sprookje

de ronde deed dat een sluwe projectontwikkelaar met een kofferje vol geld langs winkeldeuren liep. Betrokken winkeliers hielden zich tactisch stil, hun enige motto: Ieder voor zich en God voor ons allen.

De oorspronkelijk geplande 6.200 winkelmeters groeiden al snel naar 8.500; toen V&D wilde komen, werd de 10.000 gepasseerd. Nu beslaat De

Tuinen dik 14.000 vierkante meter.

Dat er in het begin veel verzet was tegen de overdekte winkelmoloch ontkent Gerrit Prins niet, maar hij weet zeker dat die tegenstanders nu moeten erkennen dat De Tuinen Naaldwijk er bovenop heeft geholpen. Zelf was hij een van de eerste huurders met Expert Koppenol. Toen al kreeg hij te horen dat dat wel snel

met de projectontwikkelaar geregeld was. „Mensen zijn nu eenmaal conservatief, zowel winkeliers als ondernemers.”

Zo begrijpt hij ook de bezwaren niet tegen de supermarkt in het te bouwen complex aan de achterzijde van het nu jubilerende winkelcentrum. Of die Rentmeester de redding van De Tuinen zal zijn? Stellig: „Dat denk ik wel.”